

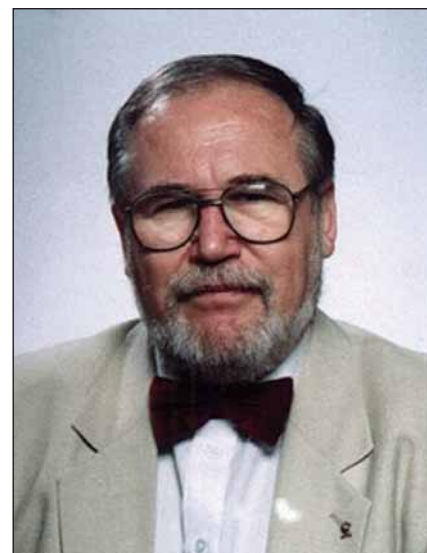
Životné jubileum prof. MUDr. Pavla Traubnera, PhD.

Profesor Pavel Traubner patrí medzi najznámejšie osobnosti Slovenskej republiky, a to nielen ako lekár, vedec, ale predovšetkým ako človek. Aby mohol chorým ľuďom pomáhať, prekonal náročnú cestu medicínskeho štúdia, klinickej práce, získal mnohé atestácie, dosiahol najvyšší vedecko-pedagogický titul univerzitného profesora, ale nestratil ľudskosť, vzťah k trpiacemu človeku, úctu k životu. Tieto jeho vlastnosti sú nielen prejavom jeho vysokokvalifikovanej mnohoročnej odbornej činnosti, spoločenskej angažovanosti, ale predovšetkým rodičovského vzoru a osobných hodnôt, ktoré celý život rozvíjal a okolo seba šíril. Jeho neutíchajúci pracovný elán nedokážu spomaliť pribúdajúce roky, neberie na vedomie jubileá a gratulanti ho len oberajú o čas, ktorý by chcel venovať svojim pacientom. Napriek tomu je našou milou povinnosťou si pripomenúť životné – lomené – jubileum prof. Pavla Traubnera. Chceme stručne pripomenúť jeho životnú cestu, ktorá by mohla byť pre mnohých „učebnicou“ života, poukázať na význam jeho osobnosti nielen pre slovenskú neurológiu, ale aj celú našu spoločnosť.

Prof. MUDr. Pavel Traubner, PhD., sa dožil minulého roku životného jubilea, 75 rokov. Narodil sa 2. mája 1941 v Ilave. Jeho otec tu pracoval ako dentista. Rodina prežila strastiplné obdobie života v období fašizmu. Museli sa skrývať, aby sa vyhli deportácii. Malý Paľko do 4 rokov rozprával len po šepky... Otec, ktorý zomrel roku 1969, bol nositeľom osvedčenia §255. V rodnom meste absolvoval základnú ako aj strednú školu, ktorú ukončil s vyznamenaním. Pavel Traubner študoval medicínu na LF UK v Bratislave, kde promoval roku 1964. Od roku 1961 pracoval ako volonter na Neurologickej klinike LF UK v Bratislave, neskôr ako vedecká pracovná sila a v poslednom ročníku medicíny ako pomocný asistent na Katedre patologickej anatómie. Po skončení medicíny začal pracovať ako sekundárny lekár v Ústave patologickej anatómie LF UK. Roku 1966 nastúpil na Neurologickú kliniku LF UK a FN v Bratislave, kde sa už v nasledujúcom roku stal odborným asistentom. Postupne získal atestáciu I. a II. stupňa z odboru neurológie. Roku 1978 obhájil vedeckú hodnosť kandidáta lekárskej vied v odbore neuro-

lógia na tému: „Echoencefalografia v experimente a klinike s prihliadnutím na cirkulačné poruchy mozgu“. Roku 1985 bol menovaný docentom v odbore neurológia. Habilitoval sa prácou „Možnosti dopplerovskej ultrasonografie v diagnostike vaskulárnych ochorení mozgu“. Roku 1990 bol vymenovaný za prednostu 1. neurologickej kliniky LF UK a FN v Bratislave a v nasledujúcom roku sa stal univerzitným profesorom v odbore neurológia. Vykonával funkciu hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR v odbore neurológia a súčasne tiež funkciu člena Rady ministra zdravotníctva SR. V období rokov 1997–2000 bol 1. prodekanom LF UK, následne bol zvolený za dekana LF UK. Funkciu dekana LF UK v Bratislave vykonával dve funkčné obdobia do roku 2007. Počas tohto obdobia dokázal zaviesť niekoľko nových študijných odborov, akreditovať výučbu pre-aj postgraduálnych študijných programov. Bol zvolený za prezidenta Asociácie lekárskej fakulty SR. Dôsledne presadzoval modernizáciu štúdia, akreditáciu výučby, objektivizáciu študijných výsledkov. Vykonával množstvo aktivít pri presadzovaní oprávnených požiadaviek na zriadenie univerzitnej nemocnice a jej zaradenie do systému vysokoškolského vzdelávania lekárov.

Pracoval ako dlhoročný člen komisie pre obhajoby doktorandských prác vo vednom odbore neurológia pri LF v Bratislave, Košiciach a Martine, bol členom vedeckej rady Univerzity Komenského a LF UK, členom vedeckej rady LF UPJŠ v Košiciach, členom vedeckej rady Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity, členom rady riaditeľa FN, predsedom pracovnej skupiny kategorizačnej komisie MZ SR v odbore liečivá centrálného a periférneho nervového systému, členom kolégia ministra kultúry SR, členom výboru Slovenskej neurologickej spoločnosti, členom prezídia Spoločnosti pre ultrazvuk, členom prezídia Slovenskej spoločnosti pre vyššie funkcie mozgu, členom viacerých redakčných rád: časopisu Česká a slovenská neurológia a neurochirurgia, odborného časopisu EFETA, odborného časopisu Dieťa, zástupcom šéfredaktora a vedúcim slovenskej verzie Neurológia pre prax, Angiológia, Abeceda zdravia, Bratislavské lekárske listy, Neuro 3, Neuro Endocrinology Letters (Foundation of Integrated

Sciences), Neurosonology of Japan a iných. Je podpredsedom Výboru vlády pre národnosti a etnické menšiny, členom Rady vlády pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť a čestným predsedom ÚZ ŽNO na Slovensku. Stal sa nositeľom striebornej medaily J. E. Purkyně, nositeľom Zlatej plakety J. Jesénia SAV, Pamätnej medaile LF UK, Dérerovej medaile ministra zdravotníctva za celoživotnú medicínsku činnosť, v januári roku 2001 mu prezident SR udelil významné štátne vyznamenanie – Pribinov kríž II. stupňa za významnú medicínsku, vedeckú, pedagogickú a spoločenskú činnosť, v tom roku sa stal tiež laureátom významného spoločenského ocenenia – „Krišťáľového krídla“ za celoživotnú medicínsku a spoločenskú činnosť. Dostal najvyššie ocenenia LF UK, vč. Hynkovej medaily za dlhoročnú vynikajúcu prácu v prospech LF UK v Bratislave, Univerzity Komenského, vč. Zlatej medaily UK, ako aj najvyšších ocenení SLS. V roku 2013 získal titul Osobnosť roka Bratislavy.

Veľmi aktívny je na odbornom poli. Publikoval viac ako 400 odborných prác v domácich ako aj zahraničných časopisoch, predniesol stovky prednášok na odborných fórach. Je spoluautorom monografie „Afaziológia“, členom autorského kolektívu Encyklopédia medicíny (22 dielov), je spoluautorom vysokoškolskej učebnice Černáček et al „Neurologická propedeutika“, kde napísal kapitolu „Echoencefalografia“, ďalej je autorom viacerých kapitol v „Neurológii II“

(Varsík et al) a v „Princípoch internej medicíny“ (Ďuriš, Hulín, Bernadič), prispel kapitolami aj do viacerých ďalších monografií. Riešil päť štátnych vedecko-výskumných prác. Ako prvý v ČSFR roku 1968 zaviedol ultrazvukovú diagnostiku v neurológii, najskôr echoencefalografiu, dopplerovskú ultrasonografiu a B sken extrakraniálnych úsekov karotických i vertebrálnych artérií.

Je ženatý, má dve dcéry, staršia Ronnie pokračuje v šlapajách otca, je úspešná dvoj-atestovaná neurologička a mladšia Wanda je absolventkou pedagogickej fakulty, odbor psychopédia. Profesor Traubner a jeho manželka Katka, ktorá dlhé roky pracuje ako vedúca laboratória v oblasti lekárskej kozmetiky, sú už šťastní trojnásobní starí rodičia, ktorí sa tešia s dvomi vnučkami a jedným vnúčikom.

Profesor Traubner je veľmi známa a obľúbená osobnosť nielen doma, ale aj v zahraničí. Váži si ho nespočítateľný počet pacientov, ktorých úspešne diagnostikoval a vyliečil. To, že ho pozná nielen široká odborná, ale aj laická verejnosť, nie je spojené len s jeho vy-

sokou spoločenskou angažovanosťou, ktorá je spojená s mnohými vystúpeniami vo verejných masovokomunikačných prostriedkoch, ale hlavne s jeho ochotou pomáhať odkázaným pacientom doslova „vo dne v noci“. Pre pacientov je vždy v práci, vždy je ochotný sa im venovať. Ľudia to vedia a aj preto sa stal symbolom „Lekára“. Svojimi mimoriadnymi aktivitami sa zaradil medzi najpopulárnejšie osobnosti na Slovensku. Široké pole jeho pôsobenia ďaleko prekračuje schopnosti priemerného vysokoškolsky vzdelaného človeka. Osobne sa poznáme viac rokov. Úprimne obdivujem jeho vitalitu a schopnosť pracovať v plnom nasadení v širokom poli činnosti, schopnosť rýchle sa orientovať a preniknúť do hĺbky a k podstate veci a riešiť problém komplexne, pričom nikdy nezabúda na jeho humánny aspekt. Doslova žije známym heslom „zachráň jedného človeka a zachrániš svet“. V centre pozornosti má vždy pritom svoju rodinu a ako starostlivý otec pravidelne kontroluje a stará sa o svoje už dospelé dcéry. Má dalmatinca, ktorý mu umožňuje pri jeho

vysokom pracovnom tempe si nájsť chvíľu pre aktívny odpočinok a ktorý jediný ho prinúti máličko spomaliť.

Vážený pán profesor, roky ktoré ubehli, sa nestratili, životné skúsenosti, ktoré odovzdávaš študentom, sa ponesú ďalej, strasti života, ktoré ťa stretli na dlhej ceste, sú už hádam vymazané – alebo aspoň zatlačené do úzadia – mnohými životnými úspechmi a radosťami. Chcem Ti pri tejto príležitosti zaželať v mojom mene, ale aj v mene priateľov a spolupracovníkov, študentov a samozrejme tisícok pacientov, aby Ti zdravie a vitalita vydržali mnoho ďalších rokov, aby Vám obom s manželkou deti a vnúčatá prinášali samú radosť.

*Ad multos annos!
prof. MUDr. Marián Bernadič, CSc.*

*Ku gratulácii sa pripájajú aj členovia
Prezídia Slovenskej lekárskej spoločnosti.*